

Förordning om återanvändning av vatten - förslag från EU-kommissionen

Sammanfattning

Sveriges Kommuner- och Landsting (SKL) anser att kommissionens förslag om gemensamma regler för återanvändning av vatten är positivt. Återanvändning av vatten sker i högre grad i södra Europa än i Sverige. Hållbart samhälle, förebygga vattenbrist och förbättrad cirkulär ekonomi är viktiga aspekter som diskuteras nationellt bl.a. i arbetet med Agenda 2030. Det finns vissa frågeställningar för hur Sverige ska implementera lagstiftningen och det finns farhågor att kraven är väldigt invecklade vilket kan leda till att syftet med ökad återanvändning av vatten motverkas.

- SKL anser att förslaget bör förenklas så att kommissionen fastställer minimikrav och överlåter till medlemsstaterna att fastställa detaljer.
- SKL bedömer att det finns frågetecken runt förslagen om hur en tillståndsprocess ska gå till. Det är viktigt att det finns förtydligade processer och en förenklad hantering för små anläggningar med låga risker. Även om syftet med förslaget på lagstiftning är gott riskerar det inte ge tillräcklig önskad effekt om administrationen är för omfattande.
- SKL anser att det behövs en nationell samordning av de olika tillståndsprocesserna för berörda myndigheter inom vattenområdet .
- SKL anser att EU tydligare bör framhåll vikten av förankring på lokal och regional nivå i sitt förslag. Dricksvattenförsörjning är alltid en viktig lokal fråga och i regioner med vattenbrist är det viktigt att tillståndsprocesser är lokalt förankrade för att undvika onödiga kostnader.

Synpunkter

SKL anser att förslaget bör förenklas så att kommissionen fastställer minimikrav och överlåter till medlemsstaterna att fastställa detaljer.

SKL bedömer att det finns frågetecken runt förslagen om hur en tillståndsprocess ska gå till. Det är viktigt att kraven i bilagorna till förslaget på ny förordning om återanvändning av vatten harmoniseras med kontrollförordningen (EU 2017/625) och dess behöriga myndigheter. En av aspekterna är att bilagorna måste harmonisera med tillkommande krav på livsmedelsprodukter eftersom exempelvis vissa vegetabilier lättare tar upp oönskade ämnen. I Sverige har vi olika myndigheter för primärproduktion, livsmedel och dricksvatten och detta bör harmoniseras i samband med implementeringen.

Ur ett regionalt perspektiv är det viktigt att det finns gemensamma regler för hur återanvändning av vatten ska gå till men det är också viktigt att det parallellt med detta finns stöd (program) för verksamheter som vill börja processen. I Sverige behövs en samordning av myndigheternas arbete med prövningsprocesser som underlättar för verksamhetsutövare att söka tillstånd. Branschorganisationer (LRF, Svenskt vatten m.fl.) och myndigheter bör ingå i arbetet med att iordningställa en sådan funktion. Ur ett riskhänseende bör det även finnas möjlighet i förordningen att vissa verksamheter undantas från tillstånd och att det där istället endast krävs anmälningsförfarande. Ett sådant mer detaljerat regelverk bör kunna utformas av varje medlemsland.

Sverige har skapat många stuprör inom vattenområdet och detta innebär svårigheter att klara av alla EU-förslag på revideringar. Nationellt bör vi arbeta för att den kommande förordningen blir kompatibel med det svenska regelverket där flera olika myndigheters verksamhetsområden är inblandande, en del vattenfrågor hanteras inom miljötillsynen och andra inom livsmedelskontrollen. Här behöver ett nationellt arbete för att få till en samordning av berörda myndigheters olika tillståndsprocesser.

Sveriges Kommuner och Landsting

Lena Micko
Ordförande